

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

31 ΜΑΡΤΙΟΥ 2007

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

«Κάθε απόδοση τιμής στους προγόνους μας, κάθε επέτειος είναι και μια ευκαιρία για αυτοσυγκέντρωση, για περισυλλογή, για να βγάλουμε τα απαραίτητα ιστορικά συμπεράσματα και διδάγματα που θα μας καθοδηγούν σαν αιώνια πυξίδα στο δρόμο του εθνικού μας χρέους...Απ' το φως τους φωτίζουμε το δρόμο μας και παίρνουμε δύναμη και θάρρος να συνεχίσουμε το ιστορικό μας πεπρωμένο»: Με αυτή την εισαγωγή ξεκίνησε την ομιλία του ο Υφυπουργός Οικονομικών και Οικονομίας κ. Χρήστος Φώλιας στα αποκαλυπτήρια του μνημείου των «Παιδιών της Σαμαρίνας» που στήθηκε στον Κήπο των Ηρώων της Ιερής Πόλης του Μεσολογγίου, στα πλαίσια του εορτασμού της επετείου της Εξόδου.

Ο κ. Υφυπουργός απέτισε φόρο τιμής στους εκατόν είκοσι Σαμαριναίους μαχητές που έδωσαν τη ζωή τους στην ηρωική έξοδο, γράφοντας το όνομά τους με χρυσά γράμματα στα βιβλία της παγκόσμιας ιστορίας, ενέπνευσαν και εμπνέουν κάθε υψηλό φρόνημα, κάθε διαχρονικό αγώνα για προσφορά και ελευθερία.

Δεν παρέλειψε όμως ο κ. Φώλιας να εκθέσει τον προβληματισμό του προβαίνοντας σε αναπόφευκτες συγκρίσεις μεταξύ του ιστορικού χθες και του σήμερα: *« Εμείς σήμερα βρισκόμαστε εδώ για να κάνουμε τα αποκαλυπτήρια αυτού του μνημείου αλλά μόλις πριν από λίγες μέρες κάποιοι ασέβησαν με τον πιο βάνουσο τρόπο επάνω στο περήφανο εθνικό μας σύμβολο, στο μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη. Έφθασαν μέχρι του σημείου να παραδώσουν στην πυρά ακόμη και το κουβούκλιο του εύζωνα –φρουρού. Κάποιοι άλλοι κάνουν συστηματικά το ίδιο με την ελληνική σημαία και η πράξη τους αυτή μπαίνει μέσω της τηλεόρασης σε κάθε ελληνικό σπίτι».* Και αναρωτάται ο κ. Υφυπουργός: *«Ποιο είναι το κοινωνικό ήθος της σημερινής Ελλάδας αν συγκριθεί με τις θυσίες όλων αυτών που έπεσαν για την πατρίδα μας; Που σταματάει η ελευθερία για την οποία αγωνίστηκαν οι προγονοί μας και που αρχίζει η κατάχρησή της; Πόσο έχει εθιστεί η κοινωνία μας σε τέτοιες πράξεις αντικοινωνικής βίας και πόσο έχουν χαλαρώσει τα ανακλαστικά αντίδρασης απέναντί τους; Πως μπορούμε να υπηρετούμε τη δημοκρατία όταν κάθε φορά φωνασκούσες μειοψηφίες καταλαμβάνουν δρόμους και κτίρια, σταματούν την κυκλοφορία, μετατρέπουν το κέντρο της πρωτεύουσας σε πεδίο μάχης και*

επιβάλουν ετσιθελικά την παρουσία τους; Τι ρόλο παίζουν θεσμοί όπως η οικογένεια και το σχολείο στην ορθή διαπαιδαγώγηση της νέας γενιάς; Πως θα ανέβει ο τόπος ψηλότερα όταν σήμερα πολιορκούνται τα πανεπιστήμιά μας τη στιγμή που θα έπρεπε να είναι πεδία προαγωγής του διαλόγου και της γνώσης; Μήπως η ασυδοσία που παρατηρείται δεν είναι παρά η αντανάκλαση της κρίσης στην οποία έχουν περιέλθει οι θεσμοί αυτοί;».

«Η φυγή στο παρελθόν δεν είναι απάντηση. Στις προκλήσεις δεν απαντάμε με την περιχαράκωση στο κλειστό σύμπαν, με την τυφλή προσήλωση στο γνώριμο και το συνηθισμένο. Γιατί έτσι απλά ανακυκλώνουμε τα αδιέξοδα. Το ζητούμενο δεν είναι να αποκρούσουμε τον κόσμο που έρχεται αλλά να οραματιστούμε και να εφαρμόσουμε πολιτικές ανοίγματος στο μέλλον» τόνισε ο κ. Φώλιας.

Ο κ. Υφυπουργός υπογράμμισε τη σημασία της Κοινωνίας των Πολιτών, της κοινωνίας της ελευθερίας, της συμμετοχής, της κοινωνίας της ευθύνης, της δημιουργίας και της αλληλεγγύης απέναντι στις προκλήσεις της νέας εποχής. Μιας κοινωνίας, η οποία πορεύεται με σύμμαχο την πλούσια, γεμάτη διδαχές ελληνική ιστορία, μια ιστορία που εμπνέεται και εμπνέει πανανθρώπινες αξίες. «Παρωχημένα συνθήματα, πολιτικές αγκυλώσεις και ιδεοληψίες που η θέση τους είναι στον κάλαθο των αχρήστων της Ιστορίας εξακολουθούν να αποτελούν βαρίδια για τον τόπο, όταν το μεγάλο στοίχημα είναι να ανεβάσουμε τον τόπο μας ψηλότερα» παρατήρησε emphaticά ο κ. Υφυπουργός, ενώ προσέθεσε ότι τώρα, είναι η ώρα του διαλόγου: «με βάση τις αξίες και τα ιδανικά της ιστορίας μας να συμφωνήσουμε και να χαράξουμε έναν Οδικό Χάρτη για το μέλλον της πατρίδας μας. Είναι απαίτηση των καιρών να καθίσουμε γύρω από ένα τραπέζι και να συζητήσουμε ανοιχτά και υπεύθυνα, χωρίς δεύτερες σκέψεις, χωρίς σκοπιμότητες, χωρίς να χρησιμοποιούμε «δούρειους ίππους» για να δημιουργήσουμε εντυπώσεις. Να συμφωνήσουμε και να σχεδιάσουμε με γνώμονα το όφελος για τις επόμενες γενιές και όχι το μικροκομματικό συμφέρον για τις επόμενες εκλογές. Κι αυτή θα είναι μια επανάσταση νοοτροπίας».